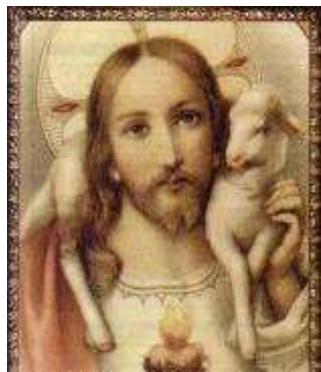

CHỈ DUY NHẤT THIÊN CHÚA LÀ ĐẲNG NHÂN LÀNH!

Năm 1991, Cha André Cables thành lập “Trường Phúc Âm” tại Lộ-Đức. Trường thu nhận học viên trong vòng 9 tháng để sống kinh nghiệm cộng đoàn, suy tư cầu nguyện và học hỏi Phúc Âm. Trường cũng nhằm huấn luyện các học viên trở thành tông đồ hoạt động trong các giáo xứ hoặc bên cạnh người gặp khó khăn trong cuộc sống. Sau đây là kinh nghiệm của cô Francette, 25 tuổi.

Tôi chào đời tại Vendée, miền Tây nước Pháp. Trước khi ghi danh vào Trường Phúc Âm, tôi là giáo viên chuyên ngành giáo dục người trẻ gặp khó khăn. Tôi rất yêu nghề và ham sống. Cuốn sổ tay của tôi đầy nghẹt những buổi hội họp các cuộc gặp gỡ. Tôi tự tổ chức cuộc đời hoàn toàn theo ý muốn. Thế nhưng, phải thành thật thú nhận rằng, trước đây tôi thường nói: “tôi thích sống” chứ không bao giờ nói: “tôi thật hạnh phúc”. Điều đó chứng

tỏ vẫn có cái gì thiếu vắng trong tôi.

Tôi nhận thấy việc cầu nguyện mang lại niềm an bình nội tâm, giúp tôi sống thanh thản mỗi ngày. Nhưng vì tôi không cầu nguyện thường xuyên, nên niềm an bình nội tâm chợt đến rồi chợt đi, không vĩnh viễn triền miên.

Hai tháng rưỡi trước khi Trường Phúc Âm khai giảng, tôi quyết định dành thời gian cho việc tĩnh tâm, nghĩa là sống trong thinh lặng, đi sâu vào chính mình, và nhất là gặp gỡ Đấng đã dựng nên, đang dựng nên tôi mỗi ngày và không ngừng mời gọi tôi tiến bước. Thật ra khi quyết định ghi danh vào Trường Phúc Âm ý nghĩ của tôi thật thô sơ và thấp hèn. Tôi bước vào Trường như bước vào một siêu thị, đi đến một gian hàng và tìm một món đồ nào đó để mua. Thế thôi!

May mắn thay, mọi sự nhanh chóng xoay chiều. Thời gian đầu niên học, tôi ý thức ngay tầm quan trọng của khóa học và của bầu khí huynh đệ cộng đoàn.

Từ từ, việc huấn luyện tu sửa cùng nuôi dưỡng Đức Tin non nớt và yếu kém của tôi. Cuộc sống cộng đoàn vén màn cho tôi thấy sự hiện diện và Tình Yêu THIÊN CHÚA. Điều tôi tìm thấy nơi Trường Phúc Âm ở Lộ Đức chính là con đường đưa tôi đến Nguồn Suối, khiến cho mối quan hệ giữa tôi với THIÊN CHÚA trở nên sống động. Trường thật sự là môi trường đối thoại vì có thời giờ dành cho việc thinh lặng, cầu nguyện và lắng nghe tiếng Chúa phán dạy.

Tuy nhiên, dầu sung sướng tìm thấy con đường cầu nguyện và Đức Tin, tôi biết rõ mình vẫn phải luôn canh chừng và bảo trì để cỏ dại không mọc lên lấn át mọi hạt giống tốt.

Trong tôi bắt đầu cuộc sống hoán cải. Nếu trước đây tôi sống độc lập và hoàn toàn quyết định về mọi chi tiết cuộc sống mình, giờ đây tôi sống hoàn toàn tùy thuộc vào THIÊN CHÚA. Và điều thật ngạc nhiên, càng sống tùy thuộc vào THIÊN CHÚA tôi càng khám phá ra ý nghĩa chân thật của tự do. Hiện tượng này vượt xa mọi hiểu biết và chờ mong của tôi. Tôi thấy rõ ràng đó là dấu hiệu của THIÊN CHÚA.

Qua kinh nghiệm nhỏ bé riêng tư, tôi muốn nói rằng:

- Đừng ngần ngại kêu xin Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA hướng dẫn bạn trên con đường quanh-co trắc-trở cuộc sống. Có thể là Đức Mẹ MARIA sẽ bảo bạn ăn cỏ dại hoặc lấy tay bới bùn, như xưa kia Đức Mẹ đã truyền cho thánh nữ Bernadette Soubirous (1844-1879) làm .. Nhưng bạn hãy ngoan ngoãn thi hành lệnh truyền của Đức Mẹ. Bởi vì, cử chỉ xem ra có vẻ điên dại sẽ mang ý nghĩa khi dòng nước vọt ra từ đó.

... “Lạy Chúa là THIÊN CHÚA Toàn Năng, sự nghiệp Ngài thật lớn lao kỳ diệu! Lạy Đức Vua trị vì muôn nước, đường lối Ngài quả chân thật công minh! Lạy Chúa, nào có ai không kính sợ Chúa? Ai mà chẳng tôn vinh danh Ngài? Vì chỉ có Ngài chí thánh chí tôn. Người muôn nước

sẽ về phủ phục trước Tôn Nhan, vì ai ai cũng đều thấy rõ những phán quyết công minh của Ngài” (*Sách Khải Huyền 15,3-4*).

(“Lourdes Magazine”, n.53, Juillet/1996, trang 24)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt